

Bunkkerissa vaatteidenvaihdon jälkeen takaisin joenrantaravintola Basel Volks-hausiin, jossa käynnistyivät tervetulojuh-lallisuudet ja –illanvietto. Ilta olisi ollut li-kimain täydellinen ilman elämänsä to-dennäköisesti huonointa päivää potevaa tarjoilijaa, joka mm. lätkäisi minulle vie-rustoverini Klaasin luottokorttilaskun ja äryjen kehotti minua kuittaamaan sen, mitä en tietenkään tehnyt. Aterioinnin jälkeen siirryimme välillä ulos sinne mei-tä varten järjestettyä ohjelmaa seuraa-maan. Jälkiruuan jälkeen ilta jatkuikin sitten tanssin merkeissä. Tanssia sai niin kauan kuin suinkin jaksoi. Musiikki oli loistavaa! Korkokengät jalassakin olin porukan lyhyimpiä (182 cm). Tämmöisen havainnoin mahtavan terapeuttista vai-kutusta ei kaltaiseni ihminen, joka on elämänsä aikana tuntenut olonsa usein epämukavaksi pituutensa takia, usko en-nen kuin sen todella kokee.

Joka päivä saapui kokoukseen uusia osallistujia ja näin myös bunkkeriimme uusia asukkaita; jotkut osalle meistä vanhoja tuttuja kuten Paul Hollannista ja Lone Tanskasta, jotkut aivan uusia kas-voja kuten mukava Susan Englannista. Sopa antoi sijaa ja välillä maanalaisessa bunkkerissamme yhteiselon hieman ki-

kokouksissa ollut aika hurjaa kun kaikki-en on pitänyt saada esittää oma näke-myksensä käsiteltävänä olleisiin asioihin. Tällä kertaa kokouksessa ei ollut tar-peeksi jäsenmaiden edustajia paikalla, mikä tietysti vaikutti myös kokouksen il-mapiiriin.

Illallisella ehdimme hieman leikkiä pöy-täkoristeilla, keskustella silikonirinnoista ja pitää muutenkin hauskaa. Etukäteen mietityttyänyt kulttuuriero huumorinta-jussa osoittautui ihan turhaksi huoleksi. Tai sitten pitkällä ihmisillä on ihan oma huumorintajunsa. Kaikki käytännön pik-kupilat, englanniksi käännettyt kaksimie-liset jutut ja tilannekomiikka jakoivat naurattaa monikansallista ryhmäämme.

Perjantaina meitä koko viikon suosinut sää käänsi meille selkän. Vesisateessa ajoimme Baselista kohti Arth Goldaun asemaa, josta nousimme junaan, joka vei meidät kuvankauniiden maisemien halki kohti Rigi-vuorta, ”vuorien kunin-gatarta”. Mukana seurasivat myös sveit-siläisen Coop-kuluttajalehden (vastaa Pirkka-lehteä) toimittaja ja kuvaaja, jotka ottivat kuvia mm. jaloistamme – junan penkeillä vastakkain istuminen näillä jal-

Katja & Teemu

Ranka retkipäivä taas edessä. Bussimat-kat menivät torkkuen ja jutellen. Jyrkissä vuorenrinteissä laiduntavia lehmä kat-sellessa tuli mieleen, että niillä on pakko olla erimittaiset jalat, oikealla puolella pidemmät kuin vasemmalla, ei siellä muuten voi pysyä pystyssä. Muutenkin Sveitsin uskomaton vireys jaksoi ihas-tuttaa suomalaisen luontoon tottunut-ta matkailijaa.

Seuruettamme kuvaamaan tullut pieni tumma heppu sai nopeasti lisänimen gi-golo. Arvailujen varaan jää mitä hän mietti kun junassa matkalla vuoren rin-nettä ylös ja alas laulettiin läpi kaikki lau-lut joihin tiesimme kukin omalla äidin-kielellämme sanat. ”Yllättäen” tähän laulujen kokoelmaan kuului paljon las-tenlauluja.

Luzernissa käytiin hieman katselemassa kaupunkia ja syömässä jättikokoista piz-zaa. Lisäksi täydennettiin taas juoma/ruoka varastoa iltaa varten. Illan Bunk-kerpartyt olivatkin sitten osallistujamää-rältään suurimmat meidän oleskelumme aikana. Sana juhlista oli kiertänyt Eu-

Alppinäkömiä sumussa

ristyessä viljeltiin huumoria. Jopa etukä-teen (olemattoman ranskan kielen taito-ni takia) huolestuttaneet parikymmentä ranskalaista kanssa-pitkää sulautuivat joukkoon pienen alkulämmittelyn jäl-keen.

Katja & Teemu

Aamupäivä oli meillä vapaa, vietimme sen Bunkkerissa makoillen, jutellen mui-den paikalla olevien kanssa ja koitimme vähän laittaa tavaroitamme (taas) pie-nempään tilaan. Kaaosteoria hallitsi elä-määmme täälläkin, tavaroitamme löytyi vähän ympäriinsä. Onneksi Bunkkeriin oli tullut mukavaa porukkaa asumaan eikä tarvinnut huolehtia siitä, että joku pitkäkynsi keräilee muiden omaisuutta taskuihinsa.

Lähdimme ratikalla kohti kokouspaik-kaa. Tällä kertaa itse kokous olikin varsin rauhallinen, mutta se ei ollutkaan pää-tösvaltainen. Olimme nimittäin kuulleet juttuja siitä, että meno on välillä näissä

Jalat mahtuivat sittenkin junaan

kojen pituuksilla on haasteellinen tehtä-vä... Kuvaaja, lyhyt tumma mies kertoi, että ”hauska juttukeikkakokemus, vaikka nis-ka onkin todella kipeä kaikesta ylöskatso-misesta”.

Lounaan nautimme ravintolassa Rigi-vuo-ren laella. Lounaan äärellä ideoitin innokaasti kaikkien aikojen ensimmäisen Suo-messa 2010 järjestettävän Euroopatreffe-nin ohjelma jo melkein valmiiksi. Ideoita riitti! Matka vuorenrinnettä alas Luzern-järven rantaan sujui laulamisen, naurami-sen ja hauskanpidon merkeissä. Laivamat-ka Vitznausta Luzernin kaupunkiin kuvan-kauniilla Luzern-järvellä kovassa sateessa antoi vain aavistuksen siitä upeudesta, jossa nämä maisemat varmasti kirkaam-malla ilmalla näyttäytyisivät.

Loppuilla sujui kertakaikkisen hausassa puolalais-ruotsalais-tanskalais-hollanti-lais-englantilaisessa seurassa ja huipentu-i bunkkeribileisiin, jonne saapui juhlijoi-ta läheltä ja kaukaa. Taas tanssittiin, juteltiin – ja naurettiin!

Hölkynkölky Airwaysin eka kone

rooppa-treffien osallistujien keskuudes-sa joten saimme paljon vierailijoita. Esit-elimme Bunkkeria, ja sen kahta kuului-saa suihkua, kaikille jotka eivät olleet vie-lä Bunkkerissa käyneet. Illan aikana tans-sittiin taas hieman lisää Macarenaa ja Ketchup-songia sekä kaikkia muita dis-co- klassikkoja, syötiin sipsejä ja muuta pikkunaposteltavaa, juteltiin ja ennen kaikkea pidettiin ihan älyttömän haus-kaa. Suuren suosion ja huomion herätti-vät oranssit, puhallettavat kruunut jotka hollantilainen Robert oli tuonut muka-naan Sveitsiin. Kruunut päässä juhlimme kuin kuninkaalliset, tosin juhlamme eivät olleet ihan niin muodolliset. Illalla bileit-ten lomassa kerättiin kolehti bunkkerilai-silta Markuksen lahjaa varten.